

mis need arro aastat, need Pühhad ja tähtpäwad
diete tähhendawed. Olleme ka monda wannast
ebbaussust selletanud, mis parrago Jummal! po-
legi polle keikis paikus hopis fustunud. Ei mit-
te, otsego tahhaksime, sedda arrotades, rahwast
ebbauskus kinnitada. Selle eest hoidko meid ar-
mas taewane Issa! Waid ebbausso wiimsid jäl-
gigi tahtsime futumaks kautada, nādates, et ebbau-
sus muud ep olle, kui awwalik woõra jummala
tenistus. Sellepärrast tulletame wimaks veel
luggiatte mele Jummala känget-käsko, mis ta
Mosesse suu läbbi Israeli rahwale andis, ning
mis ka meie kohta ikka veel mäksab: Ei so-
se ast pea leitama ei õnneandjat, eg-
ga sedda, kes pilwist lausub, ei us-
si dega lausujat eggia noida, eggia
wallowötjat eggia sedda, kes noia
käest küssib, eggia teadmameest, eggia
sedda, kes surnutte käest küssib.
Sest iggamees, kes sedda teeb, on
Jehowale- kui üks hirmus assi.

5 Mos. R. 18 peat. 10 — 13 salm.